

Arbeidsretten

Virksomhet

i

2013

Innholdsoversikt

FORORD	s. 3
NOEN NØKKELTALL	s. 4
1. KORT OM ARBEIDSRETTENS VIRKEOMRÅDE	s. 6
2. ARBEIDSRETTENS MEDLEMMER OG PERSONALE	s. 9
3. SAKER OG SAKSBEHANDLING	s. 11
4. ANNEN VIRKSOMHET	s. 14
5. SAMMENDRAG AV AVGJØRELSER I 2013	s. 16
6. VEDLEGG	s. 23
Vedlegg 1: Statistisk oversikt for året 2013	
Vedlegg 2: Medlemmer og varamedlemmer av Arbeidsretten i 2013	

FORORD

Arbeidsrettens virksomhetsrapport for 2013 inneholder i hovedsak den samme informasjonen som rapporten for 2012. Rapporten er delt i fem hoveddeler:

Del 1, Kort om Arbeidsrettens virkeområde, inneholder informasjon om Arbeidsretten og om domstolens oppgaver.

Del 2, Arbeidsrettens medlemmer og personale, inneholder informasjon om Arbeidsrettens sammensetning og personalet ved rettens kontor.

Del 3, Saker og saksbehandling, inneholder informasjon om sakstilgangen i løpet av året og om saksbehandlingen. Videre gis sammenfattende merknader om sakstall og saksbehandlingstid, samt beskrivelse av enkelte utviklingstrekk.

Del 4, Annen virksomhet, inneholder kortfattet informasjon om Arbeidsrettens bibliotek, rettens internasjonale kontakter og noen andre forhold.

Del 5, Sammendrag av Arbeidsrettens avgjørelser 2013, gir kort sammendrag av alle Arbeidsrettens dommer og andre begrunnede avgjørelser avsagt i 2013.

Vedleggene inneholder statistiske oversikter som belyser saksavviklingen i 2013 og oversikter over medlemmer og varamedlemmer av Arbeidsretten i 2013. For eldre statistikk vises det til tidligere virksomhetsrapporter.

Oslo, 1. mars 2014

Jakob Wahl (s.)
Arbeidsrettens leder

NOEN NØKKELTALL

	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005	2004
Restanse ved begynnelsen av året:	17	22	24	34	38	36	33	40	37	37
Nye saker innkommet i løpet av året:	45	36	39	30	35	34	32	36	52	40
Totalt antall saker til behandling:	61 (62) ¹	58	63	64	73	70	65	76	89	77
Antall saker avgjort i løpet av året:	39	41	41	40	39	32	29	43	49	40
Antall saker avgjort ved dom/ begrunnet kjennelse:	21	23	26	20	19	17	10	23	21	19
Restanse ved slutten av året:	22	17	22	24	34	38	36	33	40	37
Dager med hovedforhandling:	40		41	27	22	25	21	29	46	33

Gjennomsnittlig behandlingstid fra stevning er innkommet til **saken er avgjort ved dom eller kjennelse:**

2013: 8 måneder

2012: 8 måneder

2011: 8 måneder 14 dager

2010: 11 måneder 4 dager

2009: 16 måneder 28 dager

2008: 11 måneder 25 dager

2007: 10 måneder 25 dager

2006: 9 måneder 20 dager

2005: 10 måneder 22 dager

2004: 12 måneder 19 dager

¹ En sak ble ikke tatt under behandling fordi forhandlingskravet i arbeidstvistloven § 45 fjerde ledd ikke var oppfylt. Dersom denne tas med, var antallet saker 62.

Sammenfattende bemerkninger: Antallet nye saker gikk opp i 2013 sammenliknet med 2012. Antallet avgjorte saker gikk ned med to, mens antall saker til behandling gikk opp fra 58 til 61 (62). I en av sakene som ble avgjort i 2013 ble hovedforhandling holdt i 2012.

Gjennomsnittlig saksbehandlingstid er på samme nivå som 2012. Saksbehandlingstiden har blitt redusert sammenliknet med tidligere år. Når dette ikke fremkommer på statistikken, har det særlig sammenheng med at to av sakene var fra henholdsvis 2009 og 2010, slik at den totale saksbehandlingstiden dermed ble lengre. Sakene reiste til dels EØS-rettslige spørsmål, og partene hadde behov for og ønske om betydelig lengre saksforberedelse enn det som er normalt.

Dersom de to sakene fra 2009 og 2010 holdes utenfor, var gjennomsnittlig saksbehandlingstid 6 måneder og 4 dager. Saksbehandlingstiden har dermed blitt betydelig redusert sammenliknet med tidligere år.

Saksbehandlingstid kommenteres nærmere nedenfor under punkt 3.3.

1. KORT OM ARBEIDSRETTENS VIRKEOMRÅDE

1.1 Grunntrekk

Arbeidsretten er en spesialdomstol for rettsvister mellom arbeidslivets organisasjoner om tariffavtaler og andre kollektivarbeidsrettslige spørsmål. Domstolen er lokalisert i Oslo og har hele landet som virkekrets. Arbeidsretten dømmer normalt i første og siste instans, slik at rettens avgjørelser er endelige.

Arbeidsretten ble opprettet med virkning fra 1. januar 1916 med hjemmel i den første arbeidstvistloven av 1915. Behovet for en særdomstol var først og fremst begrunnet i at løsningen av tariffvister krevde rask behandling og særlig sakkyndighet. I dag er Arbeidsrettens virksomhet regulert av lov om arbeidstvister av 27. januar 2012 nr. 9 (arbeidstvistloven) som trådte i kraft 1. mars 2012, og av lov om tjenestetvister av 18. juli 1958 nr. 2 (tjenestetvistloven).

1.2 Virkeområde

Arbeidsrettens myndighetsområde fremgår i hovedsak av arbeidstvistloven § 33 jf. § 1, § 8 og § 9. Domstolen behandler for det første tvister om tariffavtalers ”gyldighet, forståelse eller eksistens” og om ”krav som bygger på en tariffavtale”. I dette ligger det blant annet at tvister om hvorvidt det foreligger brudd på tariffavtaler hører til Arbeidsrettens kompetanseområde. Også saker om brudd på de lovbestemte fredspliktregler i arbeidstvistloven § 8 annet ledd jf. §§ 18 og 25 hører under Arbeidsretten. Videre avgjør Arbeidsretten saker om erstatningsansvar for tariffbrudd og ulovlig arbeidsstans. Arbeidsretten har eksklusiv domsmyndighet innenfor disse områdene. Dette innebærer at søksmål om slike spørsmål ikke kan bringes inn for de alminnelige domstoler.

Etter arbeidstvistloven § 34 første ledd kan Arbeidsretten også treffe avgjørelse i saker om individuelle krav som springer ut av en arbeidsavtale, forutsatt at avgjørelsen av disse kravene følger direkte av avgjørelsen av en tariffvist i samme sak. Tvister om slike krav hører i utgangspunktet under de alminnelige domstoler.

1.3 Arbeidsrettens sammensetning

I hver sak settes Arbeidsretten med syv dommere (arbeidstvistloven § 38). To av disse

er oppnevnt etter innstilling fra arbeidstakerorganisasjoner, og to etter innstilling fra arbeidsgiverorganisasjoner. De tre øvrige er juridiske dommere (se nærmere del 2 nedenfor). Arbeidstvistloven åpner også for at de tre faste dommerne i Arbeidsretten under saksforberedelsen kan avgjøre spørsmål om inhabilitet, jf. arbeidstvistloven § 40 annet ledd.

1.4 Instansordningen

For de saker som faller inn under Arbeidsrettens domsmyndighet er Arbeidsretten første og siste instans. Arbeidsrettens dommer og de fleste andre typer avgjørelser er endelige og kan derfor ikke påankes, jf. arbeidstvistloven § 58 femte ledd. En dom kan ankes til Høyesterett til opphevelse på det grunnlag at saken ikke hører under Arbeidsrettens domsmyndighet, jf. arbeidstvistloven § 58 femte ledd. Enkelte typer kjennelser og beslutninger kan ankes til Høyesteretts ankeutvalg, jf. arbeidstvistloven § 58 første og annet ledd. Ved arbeidstvistloven av 2012 opphevet man ordningen med lokale arbeidsretter, med adgang til anke til Arbeidsretten.

1.5 Publisering av avgjørelser

Arbeidsrettens dommer og andre viktige avgjørelser har hvert år siden domstolen ble opprettet blitt utgitt i bokform under tittelen *Dommer og kjennelser av Arbeidsretten*. Det har tidligere vært forsinkelser i utgivelsesprosessen, men med utgivelsen av samlingene for 2009–2012 er dette arbeidet ajour. I 2012 ble det utgitt samlinger for 2007 og 2008, og samlingene for 2009–2012 ble ferdigstilt i 2013 og utgitt i januar 2014. Samlingene fra og med 2007 er også lagt ut som PDF-filer på Arbeidsrettens hjemmeside.

Nyere avgjørelser blir lagt ut på Arbeidsrettens hjemmeside (www.arbeidsretten.no), mens alle avgjørelser tilbake til 1916 ligger på lovdatas betalingsstjeneste (www.lovdatabas.no). Fra 2010 er Arbeidsrettens avgjørelser også tilgjengelige i abonnementsbasen til Gyldendal Rettsdata (www.retsdata.no), men inntil videre begrenset til senere års avgjørelser.

Sammendrag av Arbeidsrettens avgjørelser for 2013 er inntatt i del 5 nedenfor.

1.6 Kontaktopplysninger

Arbeidsretten har kontorlokaler og rettssal i Grensen 3, Oslo.

Postadresse: Arbeidsretten, Postboks 8015 Dep, 0030 Oslo.

Telefon: 23 10 01 40

Telefaks: 22 42 36 42

e-post: kontor@arbeidsretten.no

Hjemmeside: www.arbeidsretten.no.

2. ARBEIDSRETTENS MEDLEMMER OG PERSONALE

2.1 Arbeidsrettens medlemmer og varamedlemmer

Syv av dommerne er faste medlemmer av Arbeidsretten. I tillegg har retten en rekke varamedlemmer som trer inn ved forfall blant de faste dommerne. Varamedlemmer trer også inn i visse saker etter nærmere bestemmelser i arbeidstvistloven § 38 første ledd (se nedenfor, jf. også tjenestetvistloven § 25), og dessuten når noen av de faste dommerne er inhabile.

Arbeidsrettens leder, nestleder og dommer blir oppnevnt av Kongen uten innstilling fra organisasjonene i arbeidslivet. De øvrige fire dommerne blir oppnevnt av Kongen etter innstilling fra organisasjonene på arbeidstaker- og arbeidsgiversiden etter nærmere regler i arbeidstvistloven §§ 39 og tjenestetvistloven § 25. Retten blir satt med forskjellige lekdommere avhengig av om den behandler en sak etter arbeidstvistloven eller tjenestetvistloven, og også avhengig av partssammensetningen i den enkelte sak (arbeidstvistloven § 38 og tjenestetvistloven § 25).

Arbeidsrettens leder, nestleder og dommer er embetsmenn. De er knyttet til Arbeidsretten i full stilling. Resten av medlemmene har tjeneste som dommer i Arbeidsretten som verv eller bistilling og oppnevnes på åremål for tre år, sist fra 1. september 2011.

Arbeidsrettens sammensetning i 2013 fremgår av vedlegg 2, som inneholder en oversikt over faste medlemmer og varamedlemmer for perioden fra 1. september 2011 til 31. august 2014.

2.2 Domstolens personale

Personalet ved Arbeidsrettens kontor bestod i 2013 av fire ansatte på heltid.

Stillingen som Arbeidsrettens leder var fra 1915 en bistilling, men er fra 1954 organisert som hovedstilling. Med virkning fra 1. september 1996 er også stillingen som Arbeidsrettens nestleder en hovedstilling. Fra 1997 til 2011 var det en heltidsstilling som utreder ved Arbeidsrettens kontor, men denne ble avviklet. Ved ikrafttredelsen av ny arbeidstvistlov 1. mars 2012 ble det opprettet et tredje dommerembete. Forut for dette har det vært foretatt konstituering i embete. Det er i tillegg en stilling som sekretær.

Det faste personalet var i 2013:

Arbeidsrettens leder:

Jakob Wahl

Arbeidsrettens nestleder:

Tron Løkken Sundet

Arbeidsrettens dommer:

Marit B. Frogner

Arbeidsrettens sekretær:

Tove Kirkeby Høgfoss

3. SAKER OG SAKSBEHANDLING

3.1 Innkomne saker, saker til behandling

I 2013 kom det inn 45 saker til Arbeidsretten. Fra 2012 ble det overført 17 saker som ikke var avgjort. I alt hadde Arbeidsretten 61 (62) saker til behandling i 2013.

Antallet innkomne saker i 2013 (45) var høyere enn i de tre foregående årene (36 i 2012, 39 i 2011 og 30 i 2010). Av de innkomne sakene ble en ikke tatt under behandling fordi forhandlingskravet i arbeidstvistloven § 45 fjerde ledd ikke var dokumentert oppfylt slik at stevningen kunne forkynnes overfor saksøkte. Denne saken er ikke tatt med i det følgende, og det totale antallet saker blir da 61.

Sakene som kom inn til Arbeidsretten i 2013 var med ett unntak innenfor arbeidstvistlovens område. Det kom inn én stevning i sak som behandles etter tjenestetvistloven. Det var 17 saker som gjaldt kommuner og virksomheter med kommunal tilknytning (Spekterområdet ikke medregnet).

Av de nye sakene i 2013 var det to saker om ulovlig arbeidskamp. Disse ble hasterammet – i den ene ble hovedforhandling holdt i underkant av én måned etter at stevning var forkynt, i den andre seks dager etter forkynning.

Adgangen til sympatiaksjoner var tvistetema i to saker.

De innkomne sakene i 2013 gjaldt ellers i det alt vesentlige tvister om tolkningen av tariffavtaler, og spørsmål om brudd på tariffavtaler. Som i de foregående årene gjaldt mange av sakene ulike typer spørsmål om lønn og andre økonomiske ytelser, for en del knyttet til arbeidstidsspørsmål. En av sakene reiste spørsmål om diskriminering på grunn av deltid ved medlemskap i pensjonsordning. Et gjennomgående trekk de senere årene er at EØS-rettslige problemstillinger oftere er fremme.

Antall nye saker mellom LO og NHO med tilknyttede organisasjoner i 2013 var ni. I saker med andre motparter enn LO, var NHO og tilknyttede organisasjoner part i totalt tre saker. LO med tilsluttede forbund var part i totalt 20 saker med andre motparter enn NHO.

Sakene som kom inn i 2013 fordeler seg ellers mellom en rekke parter og tariffrelasjoner. Av arbeidstakerorganisasjonene utenom LO var forbund tilsluttet YS part i seks saker, forbund tilsluttet Unio i fire saker. På arbeidsgiversiden utenom NHO var KS part i ti,

Oslo kommune i syv saker, Norges Rederiforbund part i én sak og Spekter i seks saker. Ni av de nye sakene i 2013 omfattet frittstående forbund eller enkeltstående arbeidsgivere.

3.2 Avgjorte og overførte saker

I løpet av 2013 ble i alt 39 saker avgjort. Det sto igjen 22 saker som ble overført til behandling i 2014.

De avgjorte sakene fordelte seg slik (tallene for 2012 i parentes):

- 21 saker ble avgjort ved dom/begrunnet kjennelse (23).
- 18 saker ble hevet som frafalt eller forlikt før hovedforhandling (18).

Det vises for øvrig til tabellen på side 4 for nærmere informasjon om foregående år.

3.3 Saksbehandlingen og saksbehandlingstiden

I 2013 ble det gjennomført 21 muntlige forhandlinger.

I en sak (sak nr. 6/2013) ble partene under saksforberedelsen enige om å heve saken for Arbeidsretten mot at det samtidig ble avtalt tvisten skulle voldgis. Arbeidsrettens fagdommere ble oppnevnt som medlemmer av voldgiftsretten, og partene ble enige om at saken skulle behandles skriftlig.

Fra og med 2010 gjennomføres det i alle saker saksforberedende møter etter at tilsvaret er inngitt. Dette gjennomføres vanligvis som telefonmøte. Det gjennomføres i tillegg ofte kortere telefonmøter senere i saksforberedelsen til avklaring av enkelte praktiske spørsmål knyttet til hovedforhandlingen.

Arbeidsretten gjennomførte i 2013 én hovedforhandling utenfor Oslo (sak nr. 25/2012). Retten foretok i den forbindelse befaring i virksomheten.

Gjennomsnittlig faktisk hovedforhandlingstid for saker som ble avgjort i 2013, var 1,9 dager. Dette er noe høyere enn tidligere. I 2012 var det tilsvarende tallet 1,7.

Saksbehandlingstiden for saker som ble avgjort i 2013 ved dom eller hevet ved kjennelse var i gjennomsnitt 8 måneder, regnet fra stevning kom inn til dom eller kjennelse ble avsagt. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid har blitt redusert de siste årene.

Seksmånedersfristen i arbeidstvistloven § 45 sjette ledd annet punktum:

Etter arbeidstvistloven § 45 sjette ledd skal hovedforhandling påbegynnes innen seks måneder etter at stevningen er forkynt for saksøkte. Av de 20 sakene hvor det ble avholdt hovedforhandling i 2013, ble 11 saker gjennomført innen seksmånedersfristen. I ni saker ble hovedforhandling ikke avholdt innen seksmånedersfristen. Dette skyldtes blant annet at hovedforhandling ble utsatt på grunn av sykdom hos prosessfullmektigene. Videre har det i andre saker vært vanskelig å finne tidspunkt for berømmelse på grunn av tett berømmelsesprogram enten i Arbeidsretten eller for prosessfullmektigene.

To av sakene (fra 2009 og 2010 – henholdsvis sak nr. 8/2009 og sak nr. 10/2010) reiste problemstillinger som nødvendiggjorde betydelig lenger saksforberedelse, og partene ønsket også lengre tid. Dersom disse to sakene holdes utenfor, var den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden fra forkynnelse av stevning og frem til hovedforhandling seks måneder og fire dager. Saksbehandlingstiden er således betydelig redusert. Det bemerkes likevel at når det ikke alltid er mulig å beramme sakene innenfor seksmånedersfristen skyldes dette kun unntaksvis Arbeidsrettens berømmelsesprogram. Til dels må det aksepteres at det i enkelte saker – ut fra sakens natur – er nødvendig med en lengre saksbehandling for å sikre en forsvarlig og tilstrekkelig opplysning og forberedelse av saken. Videre har Arbeidsretten så langt ikke ønsket å beramme saker dersom den prosessfullmektigen som parten har valgt ikke har mulighet for å gjennomføre hovedforhandlingen innen seksmånedersfristen.

4. ANNEN VIRKSOMHET

4.1 Arbeidsrettens bibliotek

Arbeidsretten har et omfattende fagbibliotek med hovedvekt på norsk og internasjonal arbeidsrettslig litteratur. Biblioteket er tilgjengelig også for brukere utenfor retten. I 2013 ble det gjort enkelte nyanskaffelser.

En oversikt over nyanskaffelser til biblioteket utgis ved årsslutt i form av en ”Tilvekstliste” for Arbeidsrettens bibliotek. Listen publiseres separat og sendes interesserte adressater.

4.2 Eksterne oppgaver og verv

Ved siden av domstolsarbeidet har Arbeidsrettens faglige personale en del andre arbeidsoppgaver og stillingsrelaterte verv. Dette arbeidet består i deltakelse i lovgivningsarbeid, undervisningsoppgaver, orienteringer for publikum mv. Dette er i hovedtrekk samme type aktivitet fra år til år. I 2012 startet man opp et prosjekt knyttet til skriving av Arbeidsrettens historie og det har blitt opprettet en bredt sammensatt arbeidsgruppe for dette arbeidet. Dette arbeidet pågikk i 2013.

Arbeidsrettens dommere deltar i annet arbeidsrettslig relevant arbeid, slik som veiledning av juridiske studenter som skriver masteroppgaver innenfor fagfeltet og sensur av eksamensoppgaver innenfor faget arbeidsrett ved fakultetene i Bergen og Oslo. Arbeidsrettens nestleder og dommer er redaksjonssekretærer i tidsskriftet Arbeidsrett.

Både den ordinære virksomheten i Arbeidsretten og eksterne aktiviteter medfører deltakelse i nasjonale og internasjonale kurs, konferanser, seminarer mv. Arbeidsrettens dommere deltok i 2013 på arbeidsrettsdommermøter i København, Brussel og Wien. Arbeidsrettens nestleder og dommer var møteledere under en av sesjonen under møtet i Brussel. Arbeidsrettens dommere deltok også på kurs og holdt foredrag på kurs i regi av Juristenes Utdanningscenter i Sandefjord, Bergen, Oslo og Lofoten.

Arbeidsrettens dommere gir også orienteringer om Arbeidsrettens virksomhet og omvisning i rettens lokaler til dem som måtte ønske det. Arbeidsretten har i løpet av 2013 mottatt delegasjoner fra arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner i Ungarn, Polen og Bulgaria.

Arbeidsretten inviterte 16. desember 2013 til en uformell sammenkomst for lederne av de juridiske avdelinger i hovedorganisasjonene.

4.3 Lokale og utstyr

I 2013 ble det foretatt anskaffelser av noe nytt utstyr.

4.4 Likestilling

Foranlediget av den lovbestemte plikten til å redegjøre for likestillingssituasjonen i enheten, bemerkes at det ikke er satt i verk spesielle likestillingsfremmende tiltak i 2013. Dette må sees i sammenheng med at Arbeidsretten er en liten og spesialisert virksomhet. Per 31. desember 2013 var det ved kontoret ansatte to kvinner og to menn.

4.5 Økonomisituasjonen

I tildelingsbrev av 5. februar 2013 ble Arbeidsretten tildelt 9 750 000 kroner. Regnskapet for 2013 viste et forbruk på 9 513 392 kroner, som er et mindreforbruk på 236 608 kroner i forhold til tildelt ramme.

5. SAMMENDRAG AV ARBEIDSRETTENS AVGJØRELSER I 2013

5.1 Dommer

Dom 14. januar 2013 – Sak 11/2012. Særavtale.

Spørsmål om anvendelsesområdet for lokal særavtale. Arbeidsretten kom til «serverte varers brutto omsetning» i særavtale av 1989 måtte forsås slik at det omfattet omsetning fra catering. Det var lang og fast praksis for at omsetningen fra catering inngikk i beregningsgrunnlaget for prosentavlønningen, og det var etablert en tariffrettslig forpliktelse for arbeidsgiver til å inkludere omsetningen i prosentberegningssgrunnlaget for servitørene. Arbeidsgiver fikk ikke medhold i den subsidiære påstanden om at også andre ansatte som var involvert i tilberedelse og levering av pizza, herunder sjåfører og kokker, skulle omfattes av prosentavlønningen. Det var ingen praksis som ga støtte for at partene hadde ment å inkludere disse stillingskategoriene i prosentavlønningen.

Dom 4. februar 2013 – Sak 8/2009. Lønnsspørsmål – utgiftsdekning. EØS-rett.

Fellesoverenskomsten for byggfag mellom YS/SAFE og NHO/BNL Bilag 16 Offshoreavtale for byggfagene punkt 4.1 tredje ledd bestemmer at reiseutgifter dekkes etter regning. Spørsmålet var om arbeidstaker hadde krav på dekning av utgifter til reise til og fra bopel når arbeidstakeren ved ansettelse hadde bopel utenfor Norge. Arbeidsretten kom til at Offshorebilaget ikke oppstilte en generell og ubetinget rett til dekning av reiseutgifter. Innholdet i og rekkevidden av retten til dekning av reiseutgifter fikk da sin nærmere avklaring i de avtaler som ble inngått eller den praksis som ble fulgt i bedriften. Hvorvidt den konkrete bedriften hadde adgang til å endre praksis var ikke tema i saken. Saken var heller ikke lagt opp med sikte på avklaring av hva som skulle til for at arbeidsgiver ble bundet til en bestemt dekning av reiseutgifter eller om overenskomsten stiller visse minstekrav til avtalereguleringen av utgangspunktet for reisen og dermed de utgifter som skal dekkes. Arbeidsretten la til grunn at tariffavtaletolkningen ikke reist tvilsspørsmål om forholdet til EØS-avtalen artikkel 28.

Dom 8. februar 2013 – Sak 8/2012. Tillitsvalgte.

Forhandlingsansvaret for undervisningspersonell ble fra 2004 overført til kommuner/fylkeskommuner. I forbindelse med overføringen ble det opprettet overgangsordninger for undervisningspersonellet, herunder om rett til å kreve tillitsvalgt på arbeidsteder hvor organisasjonen bare hadde ett medlem. Dette var et unntak fra Hovedavtalen i KS del B § 3 jf. § 2.2 om at organisasjonen må ha minst to medlemmer for å kreve tillitsvalgt. Saken gjaldt spørsmålet om ordningen for undervisningspersonell var videreført for tariffperioden 2010–2013 gjennom en merknad til protokollen. Arbeidsretten kom på bakgrunn av merknadens ordlyd,

forhandlingsforløp og omtale i KS' rundskriv til at overgangsordningen ikke var videreført.

Dom 4. mars 2013 – Sak 14/2012. Krav om tariffavtale. Samarbeid mellom fagforbund. Status som selvstendig forbund.

To fagforbund – Industri Energi (IE) og Organisasjon for administrative, ledende og tekniske stillinger (ALT) – inngikk avtaler med sikte på sammenslåing og innledet et tett og nært samarbeid. Det ble tatt forbehold om at full sammenslåing først skulle finne sted når IE oppnådde full tariffavtaledekning for ALTs medlemmer. ALT fremsatte krav om å gjøre tariffavtale gjeldende på en bedrift tilsluttet NHO. NHO gjorde forgjeves gjeldende at ALT og IE måtte identifiseres som følge av avtalene mellom forbundene, at ALT ikke lenger hadde status som selvstendig tariffavtalepart og at ALTs medlemmer ville være omfattet av tariffavtalesystemet i LO-NHO-området. Anførsel om illojal oppreden fra ALTs side overfor NHO førte heller ikke frem. Arbeidsretten kom til at ALT til tross for samarbeidet med IE hadde råderetten over sine tariffavtaler. ALT hadde sin status som selvstendig forbund i behold.

Dom 11. mars 2013 – Sak 1/2013. Lovlighet av arbeidsnedleggelse. Tariffavtalebegrepet.

Spørsmål om avtale inngått mellom arbeidsgiver og lokale tillitsvalgte om betingelser etter overføring til ny arbeidsgiver var tariffavtale i arbeidstvistlovens forstand, og om den derved etablerte en lovbestemt fredsplikt, jf. arbeidstvistloven § 8. Avtalen var inngått i forbindelse med en virksomhetsoverdragelse etter arbeidsmiljøloven kapittel 16, jf. også § 16-5 tredje ledd. Uttalt at slike avtaler må undergis en konkret vurdering. Arbeidsretten fant under en viss tvil at avtalen ikke tilfredstilte kravet til generalitet. Retten la betydelig vekt på avtalens ordlyd og at bedriften ikke skulle ha tariffavtaler. Det var ikke holdepunkter for at partene hadde ment å forplikte seg tariffrettslig. Siden avtalen ikke var en tariffavtale i arbeidstvistlovens forstand, var den ikke til hinder for at de arbeidstakerne som var overført i forbindelse med virksomhetsoverdragelsen ble tatt ut i streik til støtte for krav om tariffavtale.

Dom 4. april 2013 – Sak 6/2012. Arbeidstid. Lønn.

Saken gjaldt spørsmål om forskyvning av oppholdsperiode og krav på kompensasjon etter Fellesoverenskomsten for byggfag bilag 16 Offshoreavtale for byggfagene punkt 3.5 og 3.9 og om endring av utreisetidspunkt måtte drøftes med de tillitsvalgte i samsvar med regler om arbeidsplaner i punkt 3.7 jf. arbeidsmiljøloven § 10-3. Arbeidsretten kom til at Offshorebilaget punkt 3.5 og 3.9 ikke omfattet tilfeller hvor oppholdsperioden ble forskjøvet. Saksøker kunne derfor ikke kreve kompensasjon. Det var heller ikke i strid med punkt 3.7 om arbeidsplaner at endring av utreisetidspunkt for den berørte arbeidstakeren ikke var drøftet med de tillitsvalgte innen 14 dager før iverksettelsen av endringen. Særlige merknader til spørsmålet om arbeidsmiljølovens regler om arbeidsplaner var omgjort til tariffavtalebestemmelser.

Dom 10. april 2013 – Sak 32/2012. Krav om tariffavtale. Sympatiaksjon. Prosess. Forhandlingskravet.

Norsk Transportarbeiderforbund (NTF) sendte 16. oktober 2012 varsel om boikott mv. til Risavika Terminal AS. Det ble avslutningsvis varslet at NTF ville innhente LOs samtykke til å iverksette sympatiaksjoner. Forslag til tariffavtale som skulle gjelde for losse- og lastearbeidet ved Risavika Terminal AS var vedlagt. Den faste tvistenemnd kom 2. februar 2012 til at ingen av arbeideroverenskomstene i overenskomstsyste­met mellom LO og NHO var anvendbare for losse- og lastearbeidet ved Risavika Terminal AS, og at det forelå tariffomt rom. Arbeidsrettens flertall (5–2) kom til at det i en slik situasjon ikke gjaldt krav om at NTF måtte ha medlemmer ved bedriften for å kunne fremsette krav om tariffavtale. Flertallet (5–2) kom videre til at det etter Hovedavtalen LO–NHO § 3-6 ikke var vilkår for sympatiaksjon at det forelå arbeidsnedleggelse i hovedkonflikten. Det ble lagt avgjørende vekt på bakgrunnen for bestemmelsen og tariffhistorien. Påstandsgrunnlag og påstand ble avvist fordi forhandlingskravet i arbeidstvistloven § 45 fjerde ledd ikke var oppfylt.

Dom 22. april 2013 – Sak 22/2012. Arbeidstid - arbeidsplaner. Lønn.

Saken gjaldt spørsmål om innføring av tjenesteplaner ved Oslo universitetssykehus (OUS) i forbindelse med sommerferieavvikling i 2011 og 2012 var i samsvar med overenskomsten mellom Spekter/OUS og Den norske legeförening del A2 og del B. Arbeidsretten kom enstemmig til at det ikke var i strid med overenskomsten at det ble utarbeidet tjenesteplaner for ferieperioden basert på det antall leger som faktisk var til stede. Det var heller ikke tariffstridig at planene ble iverksatt uten at klinikktillitsvalgt hadde godkjent dem, eller at tjenesteplanen for 2011 var basert på de foreliggende avtalene med de enkelte legene om utvidet arbeidstid. Arbeidsretten kom under dissens 5–2 til at det ikke var tariffstridig at det utkastet til tjenesteplan arbeidsgiver fremla i 2011 kun var basert på bruk av utvidet arbeidstid, uten at det samtidig ble lagt frem utkast til tjenesteplan basert på 38/40 timer. Arbeidsretten kom under dissens 4–3 til at det ikke forelå brudd på bestemmelsen i overenskomsten del A2 § 3.3 tredje ledd om at gjennomsnittlig 20 timer av arbeidstiden skal være dagarbeidstid. Da Arbeidsrettens flertall kom til at tjenesteplanene for 2011 og 2012 ikke var tariffstridige, måtte Spekter/OUS frifinnes for påstanden om etterbetaling.

Dom 5. juni 2013 – Sak 25/2012. Tariffbrudd. Tariffavtalens omfang.

Speditørtariffen mellom LO/Norsk Transportarbeiderforbund (NTF) og NHO/Logistikk- og Transportindustriens Landsforening har bestemmelser om at den gjelder for «egne ansatte, vikarer, midlertidige ansatte, innleid arbeidskraft, ansatte sjåførere og andre grupper», og at alt arbeid som utføres på lager/terminal er omfattet. Det er gjort unntak for eksterne sjåførere, som transporterer gods til/fra terminalene, slik at de kan «laste og losse egen bil». LO/NTF gjorde forgjeves gjeldende at eksterne sjåførers adgang til å losse og laste egne biler kun kunne skje på «tildelte soner». Det LO/NTF ba om dom for var i realiteten det samme krav som NTF ikke hadde fått gjennomslag for i tidligere mekling. Etter befaring fant Arbeidsretten ikke grunn til å konstatere at bedriften hadde organisert arbeidet på terminalen i strid med

overenskomstens bestemmelser.

Dom 5. juni 2013 – Sak nr. 36/2012. Pensjon – endring av pensjonsordning. Prosess – rettslig interesse. Sakskostnader

Saken gjaldt spørsmål om endring av pensjonsordning ved overgang fra ytelsesbasert til innskuddsbasert pensjonsordning i Norwegian Air Shuttle ASA (NAS). NAS hadde erkjent tariffbrudd fordi det ved iverksettelsen av endringen ikke var etablert kompenserende ordninger for ansatte som hadde krav på pensjon i samsvar med Pilotavtalen mellom NHO/NHO Luftfart/NAS og YS/Parat/NPU § 11 jf. Bilag B. Spørsmålet var om NAS etter Pilotavtalen var forpliktet til å opprettholde en ytelsesbasert pensjonsordning, eller om den kunne endres til en innskuddsbasert ordning med en særskilt kompenserende ordning for pilotene. Arbeidsrettens flertall (5 dommere) kom til at NAS etter Pilotavtalen var forpliktet til å opprettholde en ytelsesbasert pensjonsordning. Omleggingen var tariffstridig, og NAS var forpliktet til å gjenopprette en tariffmessig pensjonsordning, eventuelt med en kompenserende ordning. Merknader om adgangen til å avsi fullbyrdelsesdom. Arbeidsretten kom enstemmig til at NAS måtte dekke sakskostnader etter arbeidstvistloven § 59 tredje ledd.

Dom 21. juni 2013 – Sak nr. 10/2010. Pensjon – grense for rett til medlemskap. Diskriminering på grunn av deltid og indirekte diskriminering på grunn av kjønn.

Rett til medlemskap i tjenstepensjonsordning ved etterinnmelding.

Hovedspørsmålet i saken var om grense på 14 timer gjennomsnittlig arbeidstid per uke for medlemskap i tjenstepensjonsordning i Hovedtariffavtalen mellom KS og LO/Fagforbundet var i strid med forbudet mot diskriminering på grunn av at arbeidstaker arbeider deltid i arbeidsmiljøloven eller forbudet mot indirekte diskriminering på grunn av kjønn i likestillingsloven. Arbeidsretten kom til at grensen på 14 timer var i strid med forbudet mot diskriminering på grunn av at arbeidstaker arbeider deltid, jf. arbeidsmiljøloven § 13-1. Grensen var uforholdsmessig inngripende i forhold til de som ikke ble omfattet. Grensen på 14 timer var dermed ugyldig, jf. arbeidsmiljøloven § 13-9 tredje ledd. Det måtte være opp til partene å ta stilling til om det skulle gjelde en grense, og saksøker fikk ikke medhold i påstand om etterinnmelding. På bakgrunn av det resultat Arbeidsretten kom til, var det ikke nødvendig å gå inn på spørsmålet om grensen også var indirekte diskriminerende på grunn av kjønn. Det var videre spørsmål om forståelsen av Hovedtariffavtalen bestemmelser om arbeidstaker som hadde vært etterinnmeldt i tjenstepensjonsordningen etter gjennomsnittsberegning av arbeidstiden har rett til å stå innmeldt i ordningen under fravær dersom vedkommende ikke lenger fyller vilkårene for rett til medlemskap. Arbeidsretten kom til at bestemmelsene om premiebetaling var slik å forstå at arbeidsgiver ikke hadde plikt til å betale premie for arbeidstaker utover det som fulgte av Hovedtariffavtalen, vedtekter for tjenstepensjonsordning § 13-2 nr. 1 femte ledd. Saksøker fikk ikke medhold på dette punkt.

Dom 26. juni 2013 – Sak nr. 10/2013. Sympatiaksjon. Fredsplikt. Prosess. Rettsvalg.

Industri Energi varslet 4. april 2013 plassoppsigelse for 87 ansatte i Subsea 7 Norway AS til støtte for krav om tariffavtale med Subsea 7 Crewing Pte. Ltd. i Singapore. Arbeidsretten kom under dissens (6–1) til at den varslede sympatiaksjonen ville være i strid med fredsplikten. Flertallet fant det ikke sannsynliggjort at hovedformålet med aksjonen var begrenset til å støtte tariffkravet overfor Singapore-selskapet.

Dom 15. juli 2013 – Sak nr. 21/2013. Fredsplikt – «annen arbeidskamp» – trusler – om det var iverksatt tilstrekkelige tiltak for å stanse den. Saksomkostninger.

Etter at bedriften hadde besluttet å foreta driftsmessige endringer, ble det betydelig motstand blant de ansatte mot å påta seg ekstravakter/endringer i arbeidstid. Forbundet varslet «organisatoriske og rettslige skritt» mot vedtaket. Arbeidsrettens flertall kom til at forbundet ikke hadde truet med tiltak som innebar brudd på fredsplikten. De ansattes nektelse av å påta seg ekstravakter ble ansett som «annen arbeidskamp». Uten betydning at det var tale om arbeid som de ansatte sto fritt til å nekte. Ansett at de hadde opptrådt «i fellesskap eller i forståelse med hverandre». Formålet med aksjonen var å få bedriften til å omgjøre sin beslutning. Forbundet hadde ikke gjort tilstrekkelig for å få medlemmene til å avstå fra aksjonen. Saksomkostninger ikke tilkjent. Dissens.

Dom 26. august 2013 – Sak nr. 4/2013. Lønn.

Ved Link AS var det over tid praktisert at årslønn inkluderte grunnlønn og tillegg for arbeid på kvelds- og nattestid og arbeid på lørdager og søndager. Spørsmålet i saken var lønnsystemet var i strid med Standardoverenskomsten mellom Fagforbundet og Link AS. Arbeidsretten kom til at Standardoverenskomsten ikke kunne tolkes slik at arbeidsgiver var tariffrettslig forpliktet til å foreta separate utbetalinger av grunnlønn og tillegg. Det var ut fra det resultat Arbeidsretten kom til, ikke nødvendig å ta stilling til om et etterbetalingskrav måtte begrenses eller reduseres ut fra tariffrettslige passivitetsnormer.

Dom 13. september 2013 – Sak nr. 9/2013. Lønn.

Hovedtariffavtalen mellom Fagforbundet og FUS AS punkt 12.3 jf. 13.2 tredje ledd bestemmer at tidligere offentlig og privat tjeneste «av betydning for stillingen» skal godskrives ved konstituering i høyere stilling. Arbeidsretten kom til at arbeid med barn i barnehage var praksis som var «av betydning for stillingen». Barnehageassistenter som konstitueres som førskolelærere uten lederansvar eller som pedagogiske ledere, det vil si i stillinger som forutsetter høyskoleutdanning, skulle derfor godskrives slikt arbeid ved konstituering.

Dom 16. september 2013 – Sak nr. 3/2013. Lønn.

Etter overenskomsten mellom Fagforbundet og Oslo kommune § 4.1.1 har arbeidstaker rett til lønn under sykdom i inntil 1 år, men ikke ut over det tidspunkt folketrygden refunderer sykepenger. Spørsmålet var om retten til sykelønn gjaldt når arbeidstaker ble

syk under opphold utenfor Norge og derfor ikke hadde krav på ytelser fra den norske folketrygden. Arbeidsrettens flertall kom til at arbeidstaker ikke hadde krav på lønn under sykdom i tilfeller hvor arbeidstakeren ikke oppfylte vilkåret i folketrygdloven § 8-9 om opphold i Norge. Dissens 6–1.

Dom 17. september 2013 – Sak 2/2013. Forhandlinger. Personopplysningsloven.

Etter protokolltilførsel til Avisoverenskomsten mellom LO–NHO har de tillitsvalgte i forbindelse med lokale lønnsforhandlinger rett til innsyn i lønnsforhold på gruppenivå. Spørsmålet var om innsynsretten var begrenset i tilfeller hvor gruppen var så vidt begrenset at det kunne være mulig å identifisere lønnen til den enkelte arbeidstaker i gruppen. Arbeidsretten kom enstemmig til at ordlyd, forhandlingsforløp mv. ikke ga grunnlag for en slik begrensning av innsynsretten. Arbeidsrettens flertall (5 dommere) kom til at personopplysningsloven heller ikke var til hinder for innsynsrett i slike tilfeller.

Dom 8. oktober 2013 – Sak 8/2013. Særavtale. Inngåelse.

Hovedavtalen (HA) § 4-5 i KS-området åpner for at det kan inngås lokale særavtaler for å regulere forhold som ikke er regulert i sentrale avtaler. Det må enten foreligge klar hjemmel for dette i en sentral tariffavtale, eller det må være tale om forhold som ikke er regulert av partene sentralt. Mellom KS og arbeidstakerorganisasjonene er det inngått en sentral forbundsvis særavtale – SFS 2201 – vedr. barnehager, skoler mm. Det følger av avtalen at personalet i elevrettet arbeid skal gis «nødvendig tid» til planlegging tilrettelegging. Arbeidsretten kom til at «nødvendig tid» ikke var uttømmende regulert i SFS 2201, og arbeidsgiver kunne ikke ensidig fastsette dette i kraft av styringsretten. HA ga hjemmel for å regulere forholdet nærmere i en lokal særavtale. Kommunen ble bundet av avgjørelse truffet av lokal nemnd.

Dom 20. november 2013 – Sak nr. 18/2013. Lønn. Velferdspermisjon.

Industrioverenskomsten § 5.9.7 har regler om korte velferdspermisjoner. Arbeidsretten kom til at bestemmelsen ikke kunne forstås slik at den ga rett til å benytte kort velferdspermisjon ved barns sykdom i de tilfeller der det forelå rett til omsorgspermisjon med omsorgspenger etter reglene i arbeidsmiljøloven og folketrygdloven.

Dom 20. desember 2013 – Sak nr. 22/2013. Lønn. Endring av arbeidsplan.

Spørsmål om det forelå rett til kompensasjon i de tilfellene arbeidstaker fikk ny fast arbeidsplan, og arbeidstaker i forbindelse med overgangen til ny arbeidssyklus fikk forlenget friperiode. Arbeidsretten kom til at Overenskomst for flyttbare offshoreinnretninger mv. punkt 3.4 ikke kunne forstås slik at arbeidstaker hadde rett til kompensasjon. Det forelå ingen felles partsforståelse om rett til kompensasjon i disse tilfellene. Ordlyden var klar, og det som for øvrig var anført fra saksøkers side kunne ikke lede til en annen forståelse.

5.2 Begrunnede kjennelser og beslutninger

Kjennelse 25. januar 2013 – Sak nr. 14/2012. Prosess. Bevisfremleggelse.

I tvist om krav om tariffavtale mellom Forbundet ALT og NHO begjærte NHO fremleggelse av regnskap for Forbundet ALT for årene 2007–2010. Det var ikke grunnlag for å pålegge fremleggelse under saksforberedelsen, jf. også Arbeidsrettens kjennelse 3. desember 2012 i samme sak. Forbundet ALT ble pålagt å fremlegge regnskap under hovedforhandlingen, men at dørene lukkes når forhandlingene omfatter forretnings- eller foreningshemmeligheter, jf. arbeidstvistloven § 54.

Kjennelse 26. august 2013 – Sak nr. 13/2013. Arbeidsrettens kompetanse. Vernetting. Avvising

Norske SAS-Flygeres Forening (NSF) reiste søksmål mot Scandinavian Airlines System Denmark–Norway–Sweden (SAS) med krav om innbetaling til den tariffavtalte kollektive pensjonsordning som gjaldt for «danske piloter». Arbeidsretten kom til at saken måtte avvises. Tariffavtalen var inngått mellom SAS og pilotforeningene i Norge, Sverige og Danmark, og det var avtalt at den svenske Arbetsdomstolen hadde kompetanse til å behandle saken. Avtalen kunne ikke forstås slik at fagforeningen kunne velge vernetting i spørsmål om tolkning av tariffavtalen.

Arbeidsretten

Statistisk oversikt for året 2013

A	<u>Møter</u>	
	Offentlige møter til hovedforhandling	40
	Befaringer	1
	Møter til rådslagning og domsavsigelser	21
	Totalt antall møter i løpet av året	61
B	<u>Saker</u>	
	Saker overført fra 2012	17
	Saker innkommet i løpet av året	45
	Totalt antall saker til behandling	61 ²
C	<u>Av disse er:</u>	
	Frafalt eller forlikt før hovedforhandling, hevet ved kjennelse	18
	Avgjort ved dom eller kjennelse	21
	Totalt antall saker avgjort i løpet av året	39
	Antall saker som er ført over til 2014	22

² En sak ble ikke tatt under behandling fordi forhandlingskravet i arbeidstvistloven § 45 fjerde ledd ikke var oppfylt. Dersom denne tas med, var antallet saker 62.

Vedlegg 2

MEDLEMMER OG VARAMEDLEMMER AV ARBEIDSRETTEEN I 2013

I faste stillinger:

<i>Arbeidsrettens leder:</i>	Jakob Wahl, Røyken
<i>Arbeidsrettens nestleder:</i>	Tron Løkken Sundet, Oslo
<i>Dommer:</i>	Marit B. Frogner, Oslo

Ved kongelig resolusjon 10. juni 2011 ble disse oppnevnt som medlemmer og varamedlemmer av Arbeidsretten for perioden 1. september 2011 til 31. august 2014:

Som medlemmer ved behandling etter arbeidstvistloven

1. Tove Stangnes, Kongsvinger
2. Kjell Bjørndalen, Øvre Eiker (LO)
3. Terje Solberg, Moss (NHO)
4. Lars Chr. Berge, Bærum (NHO)

Som medlemmer ved behandling etter tjenestetvistloven

1. Morten Øye, Frogn (LO Stat)
2. Turid Lilleheie, Nedre Eiker (LO Stat)
3. Kjell Otto Bjørnå, Bærum
4. Ingrid Haugen, Oslo

Som varamedlemmer for leder Jakob Wahl, nestleder Tron Løkken Sundet og dommer Marit Bjørånesset Frogner:

1. Lagdommer Hedda Remen, Bærum
2. Lagdommer Eirik Akerlie, Oslo
3. Pensjonert høyesterettsdommer Trond Dolva, Asker
4. Spesialrådgiver Georg Fredrik Rieber-Mohn, Ringerike
5. Lagdommer Sveinung Koslung, Oslo
6. Professor Asbjørn Kjønstad, Oslo
7. Pensjonert høyesterettsdommer Karenanne Gussgard, Bærum
8. Pensjonert høyesterettsdommer Kirsti Coward, Oslo
9. Pensjonert høyesterettsdommer Lars Oftedal Broch, Oslo
10. Pensjonert høyesterettsdommer Karin M. Bruzelius, Oslo
11. Pensjonert høyesterettsdommer Eilert Stang Lund, Oslo
12. Lagdommer Tone Aasgaard, Oslo

Som varamedlemmer for Tove Stangnes og Kjell Bjørndalen:

1. Per Østvold, Oslo (LO)
2. Arnfinn Nilsen, Bamble (LO)
3. Hildegunn Brune, Stranda (LO)
4. Finn Erik Thoresen, Oslo (LO)
5. Gerd Torkildson, Førde (Unio)
6. Dag Sjøgaard, Elverum (Unio)
7. Laila-Brith Josefsen, Fredrikstad (Unio)
8. Kristin Kvaalen, Porsgrunn (Unio)
9. Bjarne Harald Wik, Rælingen (Unio)
10. Ingunn Alver, Askøy (Unio)
11. Didrik Coucheron, Bærum (YS)
12. Flemming Otto Hansen, Horten (YS)
13. John Giæver, Oslo (YS)
14. Kenneth Hatteberg, Fjell (YS)
15. Anne Berit Tandberg, Lier (Akademikerne)
16. Svein Nordenson, Oslo (Akademikerne)
17. Hilde Møllerstad, Bærum (Akademikerne)
18. Julius Okkenhaug, Skedsmo (Akademikerne)
19. Rolf Jacobsen, Asker (Akademikerne)
20. Roger Johansen, Sarpsborg (NITO)
21. Lisbeth Andersen, Tromsø (NITO)
22. Svein Erik Andersen, Kristiansand (NITO)
23. Gry Andersen, Tromsø (NITO)

Som varamedlemmer for Terje Solberg og Lars Chr. Berge:

1. Tore Ulleberg, Stavanger (NHO)
2. Jostein Gaasemyr, Oslo (NHO)
3. Axel Thuve, Bærum (NHO)
4. Bjørg Hjelmås, Oslo (NHO)
5. Helge Bjørneby, Halden (NHO)
6. Ingrid Johansen, Fredrikstad (NHO)
7. Sigbjørn Eikefjord, Hamar (KS)
8. Sunniva Berntsen, Bærum (KS)
9. Arne Nils Johansen, Harstad (KS)
10. Bente Svendsgam, Drangedal (KS)
11. Harald Røed, Fjell (KS)
12. Astrid Sommerstad, Kongsberg (KS)
13. Per Chr. Andersen, Sandefjord (KS)
14. Roy S. Vabog, Sandefjord (KS)
15. Thor Boger, Ski (Spekter)
16. Roald Andreas Mikkelsen, Oslo (Spekter)
17. Randi Johanne Løvland, Oslo (Spekter)
18. Karin Ask-Henriksen, Drammen (Spekter)
19. Hilde Brit Christiansen, Stavanger (Spekter)
20. Thor Johansen, Ås (Spekter)

21. Gro Sørbø, Hamar (Spekter)
22. Rolv Eldar Økland, Asker (Spekter)
23. Sten Aage Østby, Oslo (HSH)
24. Wendla Cathrine Faye Lødrup, Bærum (HSH)
25. Thorstein Larsen, Skedsmo (HSH)
26. Christina Styrvold Wiggen, Bærum (HSH)
27. Jan Lillevik, Bergen (HSH)
28. Karin Elisabeth Holme, Ski (HSH)
29. Inger Elisabeth Meyer, Asker (HSH)
30. Kjersti Solheim Johansen, Bærum (HSH)
31. Tom Sverre Vadholm, Oslo (Norges Rederiforbund)
32. Lisbeth Andersen, Oslo (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
33. Odd Audun Granås, Oslo (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
34. Synneva Kjærsteen Vethe, Oslo (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
35. Rune Lindnes, Lindås (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
36. Christel Aase Hovrind, Lier (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
37. Bente Rebnor, Fjell (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
38. Lars Kåre Smith, Oslo (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
39. Leif Petter Fjellin, Kongsberg (Finansnæringens Arbeidsgiverforening)
40. Joar K. Eikås, Vestby (SAMFO)
41. Hanne Veiby, Oslo (SAMFO)
42. Bjørn Neverlien, Lillehammer (SAMFO)
43. Eva Lomelde, Bergen (SAMFO)
44. Arne Andreas Melander, Bergen (PBL)
45. Merete Karin Soløy, Nesodden (PBL)
46. Hanne Rennemo, Asker (PBL)
47. Per Helge Myren, Ålesund (PBL)
48. Trond Røkke, Trondheim (PBL)
49. Kjetil Tuvin Hopen, Bergen (PBL)
50. Magnhild Brekke, Bergen (PBL)
51. Hege Inger Tryggvason, Bærum (PBL)

Som varamedlemmer for Morten Øye og Turid Lilleheie:

1. Odd Jørgen Sørensen, Modum (LO Stat)
2. Gro Standnes, Oslo (LO Stat)
3. Erik Grønvold, Oslo (Unio)
4. Live Rasmussen, Oslo (Unio)
5. Solfrid Agersten, Oslo (Unio)
6. Arild Sandstøl, Time (Unio)
7. Kjetil Rekdal, Bergen (Unio)
8. Vivian Ellingsen Gotaas, Oslo (Akademikerne)
9. Vegard Munthe Ommedal, Oslo (Akademikerne)
10. Kathinka Mohn, Oslo (YS)

Som varamedlemmer for Kjell Otto Bjørnå og Ingrid Haugen:

1. Ingrid S. Høymork, Oslo
2. Tore Auberg, Oslo
3. Aase Skjebstad, Oslo
4. Jan Helge Pettersen, Oslo
5. Tone Westlie, Oslo
6. Sjurd Tveit, Oslo